چشم اندازی به قوت و ضعف "ماهنامه پاتو"

به بهانه‌ی آغاز هفتمین سال نشراتی آن.

بشیر یاوری

ششمین سال از عمر نشراتی ماهنامه پاتو در جاغوری می‌گذرد و در طول این مدت، پیوسته نشر شده است. این نشریه با آن که یک رسانه چاپی است نمادی از همگرایی مردم با صدای روشنگرایی و مبارزه فرهنگی نیز است. هزینه‌ی چاپ و نشر آن توسط کمک‌های مردم و بیشتر توسط جوانان کارگر و فرهنگی از داخل و خارج از کشور تامین می‌گردد. مدیر مسئول آن با تحمل دشواری ها با درایت و پشتکار مطالب آن را تهیه می‌کند و برای چاپ هر شماره ی آن خطر به جان می‌خرد و از هفت خوان مرگ و زندگی در جاده کابل ـ قندهار که به **"جاده مرگ معروف است"** سفر می‌کند تا آن را چاپ کرده و در اختیار خوانندگان قراردهد. این تلاش‌ها و فداکاری ها برای آرمان بزرگ رشد فرهنگی و تغییر جامعه صورت می‌گیرد.

تاهنوز این نشریه دو کارکرد ارزشمند را داشته است.

یک؛ نقش رسانه ای آن در بازتاب فعالیت فرهنگی و اجتماعی جاغوری برجسته بوده است و زمینه‌ای بوده است برای نشر دیده‌گاه و نوشته‌های جوانان و فرهنگیان.

دو؛ کار موثر دوم آن، زمینه دادن برای پرورش توانایی نویسندگی در دانش آموزان بوده است و تاکنون دانش آموزان زیادی را به عرصه کتابخوانی و نوشتن آشنا کرده است. این نقش آفرینی فرهنگی در جامعه سنتی ـ روستایی دست آوردی کمی نیست و باید بیشتر از این پربار و پخته شود. "الیویه روا" افغانستان شناس و نویسنده فرانسوی در آوایل انقلاب، در سفری که در جاغوری داشت، با دیدن چند کتابخانه و مکتب گفته بود؛ در جاغوری انقلاب فرهنگی در جریان است. مصداق درستی این ادعای **"اولیورا"** رشد فرهنگی در سالهای پس از آن می‌باشد که همان تلاش‌ها و فعالیت‌های فرهنگی نتیجه داد، جاغوری پیش تر از دیگر مناطق در زمینه‌ی رشد معارف، پیش قدم شد. اکنون جاغوری بیشتر و خوبتر از آن سال‌ها که **"اولیویه روا"** تحقیق کرده بود،آماده‌گی برای انقلاب فرهنگی و نوگرایی دارد. نزدیک به صد مکتب در این جامعه فعال می‌باشد و بیشتر از 45 هزار دانش آموز در این مکتب‌ها مصروف آموزش هستند و هرسال بیشتر از هزار دانش آموز از این جامعه، داوطلب امتحان کانکور می‌شوند. هزاران تحصیل کرده دوره لیسانس دارد و صدها تحصیل کرده ماستر و ده‌ها داکتر و دو رادیوی اف ام در آن نشرات دارد. مردم در این جامعه، بیشتر از سایر مناطق به تلویزیون و رسانه‌ها دست رسی دارند، در مقایسه به سایر مناطق، این جامعه بیشترین کابرشبکه‌های اجتماعی دارد. این امکانات و گزینه‌ها برای تغییر و پویایی فرهنگی این جامعه، وجود دارد.

شرط نخست؛ برای تداوم پویایی فرهنگی و به پختگی رساندن انقلاب فرهنگی در این جامعه، این می‌باشد که این امکانات برای تغییر جامعه، خوب مدیریت شود و از آن به طور شایسته برای رشد فرهنگی این جامعه کار گرفته شود.

شرط دوم؛ این است، فعالیت های فرهنگی باید آسیب شناسی شود و نارسایی‌ها وکاستی‌هایش برای مبارزه هدف مند رفع گردد. ماهنامه پاتو به عنوان یک رسانه، نقش مهمی را می‌تواند در تغییر جامعه داشته باشد.

بنابرین؛ سنت را بر ارزیای و نقد می‌گذارم، نگاه کوتاه می‌اندازم به نارسایی‌های که در شیوه‌ی کاری این ماهنامه، دیده می‌شود.

به طور کلی نارسایی‌های ماهنامه را می‌توان به دو بخش زیر دسته بندی کرد.

- **نبود افق دید و برنامه‌ی نشراتی**

هر رسانه ای از روزی که تاسیس می‌شود نیازمند آن است که هدف و برنامه های نشراتی تعریف شده و مشخص داشته باشد و محتوای نشراتی آن در چارچوب آن عیار گردد. از محتوانی نشراتی ماهنامه پاتو معلوم می‌شود که این ماهنامه، بدون یک برنامه و آرمان نشراتی متشر می‌شود. اگر برنامه و آرمان نشراتی داشته باشد در محتوانی نشراتی آن چندان انعکاس نیافته است. نبود برنامه و افق دید مشخص در هر رسانه ای باعث می‌شود، آن رسانه دست آورد قابل انتظاری برای تغییر و نوآوری در جامعه ایفا نتواند. از این رو نیاز است که مدیرمسئول و همکاران ماهنامه، افق دید و برنامه‌ی نشراتی مشخص را دنبال کند تا ماهنامه آن گونه‌ای که در عنوان آن حک شده است « ماهنامه علمی ـ فرهنگی » محتوای مطالب آن علمی تر و بر معیارفعالیت های رسانه ای عیار شود.

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.